

EH + MV
Oct 17
IX/5272 f

HUNGARY

AGRICULTURE (0200)
Wild Life (0217)

HUNTING AND THE PROTECTION OF GAME

SOURCE VIENNA: Forester from Western Hungary.

DATE OF OBSERVATION: To early August 1956.

ENGLISH SUMMARY: Game in Hungary has been plundered since the end of the war, and what remains is being destroyed by irresponsible huntsmen. There are hunting societies, but they are organized on a political, not on an expert basis. The unorganized massacre of animals goes on with no law to protect the beasts, and they have a difficult time finding nourishment in winter months. When they approach a town area the population generally shoots them for meat.

Source describes a hunt in Western Hungary, which began by all the participants getting drunk.

The situation has worsened because all foresters and employees of the forestry enterprises were excluded from the hunting societies in 1955 and cannot do anything to protect the animals. There is a plan available which would help in this emergency, but political organizations have rejected it.

EVALUATION COMMENT: This report is in line with information available here on wild life and hunting in Hungary. MUNICH Item Nos. 5665/53 and 120/55 gave an extensive summary on the hunting situation in the country.

In the past two years the press has made many references to various hunting parties which are also mentioned in this report. MUNICH/B Item No. 1347/56 described GYOR hunters who excelled in hare shooting "norms," while MUNICH/B Item No. 11563/55 reported about a hunt for boars in the DEBRECEN area. Accidents with hunters are also known from MUNICH/B Item No. 11595/54.

The GEMENC hunting area, one of the representative hunting regions, was severely affected by two recent Danube floods. Its reestablishment was described in an article

(over)

published in the September 26 1956 issue of "Beke Es Szabadseg."

This year hunting has also been made one of the hard currency supplying sources of the Hungarian State. The regime authorized hunting parties with the participation of Western hunters, and collective hunting excursions will also be organized during the winter season.

+ + +

A háború óta Magyarországon a vadvédelemmel keveset törődnek. A valamikor híres vadállomány roncsai maradtak fenn, de azokat is tovább irtják. Így például a GEMENCE-i vadaskerten kívül más területeken igen csekély számban él még vad az ország területén. Az 1938. évhez viszonyítva szarvas 20 százalék, őz 8-10 százalék, fácán 5-6 százalék és a fogoly 6-8 százalékot tesz ki. Végzetes pusztítást végeztek a negyvenes évek végén az orosz megszálló csapatok karöltve a magyar vadászokkal. 1947-ben, amikor már megalakultak a különböző vadásztársaságok úgy az oroszok, mint a vadászok büntetlenül vadászhattak és tehetik ezt még ma is. Ezek a tilalmi időket részben nem ismerik, de ha igen úgy nem veszik azokat figyelembe.

A kommunista ideológia szigorú betartásával, kizárólag olyan ember kaphat ma vadászati, illetve fegyvertartási engedélyt, aki a párt szempontjából megfelelő. Vonatkozik ez a régi rendszer vadőreire is és ezzel hamarosan elérték, hogy a mai Magyarországon vadászat helyett vadölés folyik. Szakemberek hiányában különböző betegségek tizedelik az állatokat. Ha az ember az erdőket járja, gyakori esetben láthat sebzett vadat, amelyet valamelyik részeg vadász "elvtárs" lőtt meg, de egyszerűen lusta volt a nyomát követni, hogy megszabadítsa kinjától a szegény állatot.

A vadásztársaságok összetételük szerint inkább rendőrökből, TSZ-tagokból, traktorállomások és gyárak kiváló dolgozóiból állnak. A vadászterületeket hosszabb-rövidebb időre adják ki a társaságoknak. A KÖSZEG-i hegyvidéki nagyvadász terület körülbelül 10.000 katasztrális hold, egy 18. tagu vadásztársasággal. Vadászelnök: RAPOSA Lajos, KÖSZEG-i gyári munkás, vadászmeister DANI Gyula rendőralhadnagy. Az egy főre eső évi vadászbérlet 300 forint. A vadászbérletet 70 százalékban lőtt vadban törlesztik a vadászok, de ha nem tudják bevadászni, úgy pénzzel is kifizethetik azt. A vadásztagoknak három személynél kevesebb létszámmal a területre kimenniük nem szabad; ez azért van, nehogy az elvtársak egymást megcsalják a szórakozásban, vagy szabálytalanságot kövessenek el, ami természetesen nem a vad ellen, hanem esetleg a kollektíva ellen történhetne. Mivel a munkás emberek

/more/

leginkább csak ünnepen tudnak vadászni, így főleg a hajtási módszerekkel vadásznak. Más, ha például magas pártfunkcionáriusok szándékoznak vadászati szenvedélyüknek eleget tenni. Az ilyen előkelőségek természetesen hétköznapi tartják meg vadászataikat, hadd lássa a nép, amely a földeken görnyed a nehéz munkába, hogyan szórakozik a vezetőség.

A nagyvadat minden esetben a MAVAD-nak /Magyar Vadértékesítő/ kell leadni. Kilogrammonként a következő átvételi árak vannak megállapítva: Vaddisznó 8.60 forint, őz 6-7 forint, szarvas 3-4 forint.

A tilalmi időszak nagyjából a régivel egyezik, de a társaságok ezt természetesen nem tartják be. Főleg az őzet pusztítják kiméletlenül a tilalmi idő alatt is, mivel ezt a vadat a legkönnyebb elejteni.

Mialatt a vadállomány állandó pusztulás alatt van, a ragadozók és duvadak mérhetetlenül elszaporodtak. A szárnyasok közül az egerészó és gatyás ölyv, az emlősök közül pedig a róka van igen elterjedve. A vaddisznó szintén több a háboru előttinél. Ragadozók elleni küzdelmet egyáltalán nem lehet tapasztalni. A fegyver nélküli irtást illetve annak módszereit a társaságok egyáltalában nem ismerik, az irtáshoz szükséges foszfort és sztrichnint viszont be sem lehet szerezni. A vadásztársaságok tagjai nincsenek kiképezve sem vadászati sem vadvédelmi teendőkre. Minden 3.000 katasztrális holdra kellene a társaságoknak egy vadőrt tartani. Vas-megyei viszonylatban azonban alig tapasztalható, hogy ezt az előírást valamelyik vadásztársaság is betartaná. Ez a tény fényt vetít az ország egész területére is. Téli étetésről, szórásról szó nincsen az egész országba, csak halottak arról, a mai vadászeltársak, hogy a régi rendszerben ilyen is volt.

VADÁSZATOK. Hunting.

A vadászatok teljesen szervezetlenül vannak levezetve és ilyen alkalommal olyan kép tárul az ember elé, mintha egy ittas csordát eresztenének az erdőre. Így volt ez például 1955 tavaszán is, amikor forrásnak részt kellett vennie egy utasításra rendezett disznóhajtáson. KÜSZEG vidékén a vaddisznók rendkívüli mértékben elszaporodtak. A párt utasította a KÜSZEG-i vadásztársaságot, hogy vadásszák le a területet disznóra, mert ellenkező esetben a járási pártbizottság kénytelen lesz hivatalos vadászatot rendezni és katonasággal kiirtatni a disznókat.

A vadásztársaság 15 tagja egy vasárnap reggel megjelent a VELEM-i községi kocsmában, ahol előbb "belőt-ték" magukat. Bőségesen folyt a pálinka és az elvtársak "hósi" vadásztörténeteket meséltek egymásnak. Az egyik például fájó szívvel emlékezett vissza egy ruszki haverjára, akivel géppisztolyosan járták az erdőt és minden mozgó lényre egy-két sorozatot eresztettek. Sem az elejtett vaddal, sem az esetleg sebzettel nem törődtek, de amint a népidemokratikus vadász mondotta, nagyszertűen szórakoztak. A ruszki örökre az erdőn maradt, mert részegségében olyan szerencsétlenül sült el a géppisztolya, hogy nyomban belehalt sérüléseibe.

Ilyen "szép" emlékek felelevenítésével, ittas állapotban indult el a társaság a hajtvadászatra. Nem nézegették a vadváltókat, azon sem gondolkodtak, hogyan kellene szelet fogni. Körülfogtak egy 50 holdas fiatalerdőt és azt meghajtották. Közben is folyt az ittasok tere-feréje, imitt-amott futtyszó is hallatszott. Ezen a területen hat disznó tört ki sikeresen vagy 12-14 róka igen sok puskaport eresztettek szélnek, de vadban kár nem esett. Az egy hajtas után déltájban visszament a társaság a kocsmába inni, majd onnan hazamentek.

Tekintettel arra, hogy a Vas-megyei ujságok hasábjain több alkalommal olvasni lehetett arról, hogy milyen káros a nyul a mezőgazdaságra, mindenki tüzzel-vassal kezdte irtani ezeket a szerencsétlen vadakat. Csapda-csapda hátán fekszik messze területeken szerte az országban. Miután a vadásztársaságok nem etetik a különféle vadakat, azok télvíz idején beszorulnak a lakóházak köré takarmánykeresésre, ahol a lakosság könnyen megsemmisíti az éhező állatokat.

ERDÉSZEKET KIZÁRJÁK A VADÁSZTÁRSASÁGOKBÓL. Hunters Excluded from Hunting Clubs.

1955 tavaszán megjelent egy rendelet, amelynek értelmében minden erdész és erdészeti alkalmazottat kizártak a vadásztársaságokból. Bár tudott dolog volt mindenki előtt, hogy a régi erdészek védték a vadállományt tőlük telhetően, mégis sok esetben osztályidegenség miatt kizáratták őket a vadászatokból. Az eset -- forrás szerint -- Vas-megyei viszonylatban történt meg, de országos viszonylatban is fennáll ez a rendelkezés. Az erdész tehát, akinek tanult mester-sége a vadászat és a vadvédelem, nem vadászhat és nem szólhat bele vadászati, vagy vadvédelmi ügyekbe.

/more/

Már három év óta szó van arról, hogy a nagyobb erdőterületeket az állam átalakítja vadászterületekké. Ez úgy történne, hogy a vadászterületeket nem adná ki társaságoknak, hanem az állami erdőgazdaságok tenyésztének és ápolnák a vadat és államilag vadásznak le ezeket a területeket. Ez volna, mondja forrás, a magyar erdészek vágya, de mint utóbb hallani lehetett, a politikai szektorok ez ellen a terv ellen tiltakoznak már azért is, mert akkor részükre megszűnne a szép szórakozás, vagyis a vadsintér foglalkozás.

BAUER Zoltán, Vas-megyei erdészeti és vadászati felügyelő, régi vadászember 1955 telén hosszabb cikkben foglalkozott a Vas megyei Ujságban a vadvédelemmel és óva intette a vadásztársaságokat, hogy tegyenek valamit a vadvédelem érdekében, de ezideig senki sem törődött a figyelmeztetéssel. A volt magyar vadászok és erdészek azt várják, vajon mikor változik meg a vadak sorsa Magyarországon.

End